Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 17. september 1974

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udragende dele på motordrevne køretøjer

(74/483/EØF)

(EFT L 266 af 2.10.1974, s. 4)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens direktiv af 18. april 1979	L 128	1	26.5.1979
►**M2**	Rådets direktiv 87/354/EØF, af 25. juni 1987	L 192	43	11.7.1987
►**M3**	Rådets direktiv 2006/96/EF af 20. november 2006	L 363	81	20.12.2006

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995
►**A3**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 17. september 1974

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udragende dele på motordrevne køretøjer

(74/483/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer i henhold til nationale lovgivninger skal opfylde vedrører blandt andet udragende dele;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor nødvendigt at ensartede forskrifter vedtages af samtlige medlemsstater, enten som tillæg til eller som erstatning for deres nugældende bestemmelser, særlig med henblik på, at den procedure for EØF-standardtypegodkendelse, som omhandles i Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ([2]) kan anvendes for alle køretøjstyper;

det er hensigtsmæssigt at gentage visse af de tekniske forskrifter, der er vedtaget af FN-organet Den økonomiske Kommission for Europa i regulativ nr. 26 (»Fælles forskrifter for godkendelse af køretøjer for så vidt angår deres udragende dele«), ([3]) der er knyttet som bilag til aftalen af 20. marts 1958 om vedtagelse af ensartede betingelser for godkendelse og gensidig anerkendelse af godkendelse af tilbehør og dele til motordrevne køretøjer;

disse forskrifter finder anvendelse på motordrevne køretøjer af klasse M_1 i den internationale klasseinddeling af motorokøreøjer, som er anført i direktiv 70/156/EØF;

tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjer medfører at medlemsstaterne indbyrdes anerkender den kontrol, som hver af dem gennemføre på grundlag af de fælles forskrifter; for at et sådant system kan virke tilfredsstillende, må disse forskrifter gennemføres af alle medlemsstater fra samme dato —

([1]) EFT nr. C 55 af 13. 5. 1974, s. 14.
([2]) EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.
([3]) Dokument C.E.E. fra Geneve
E/ECE/324
E/ECE/TRANS/505
} rev. 1 Add. 25.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved køretøjer forstås i dette direktiv ethvert motordrevet køretøj af klasse M1 (omhandlet bilag I til direktiv nr. 70/156/EØF), der er bestemt til færdsel på vej og som har mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på mere end 25 km/t.

▼M1

Artikel 2

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse af et køretøj af grunde, der vedrører udragende dele eller af en bagagebærer, en skiholder eller en sende- og modtageantenne for radio eller radiotelefon som teknisk enhed,

— når køretøjet, hvad udragende dele angår, svarer til forskrifterne i bilag I og II.

— når bagagebærer, skiholder eller sende- eller modtageantenne for radio eller radiotelefon, der anses for en teknisk enhed efter artikel 9a i direktiv 70/156/EØF, svarer til forskrifterne i bilag I.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagning eller anvendelse af et køretøj, når de udragende dele svarer til forskrifterne i bilag I og II.

2. Medlemsstaterne kan ikke forbyde handel med bagagebærere, skiholdere eller sende- og modtageantenner til radio, der anses for en teknisk enhed efter artikel 9a i direktiv 70/156/EØF, når disse i ovenstående artikel 2's betydning svarer til en type, for hvilken der er udstedt typegodkendelse.

Artikel 4

Den medlemsstat, der har meddelt godkendelse, træffer de nødvendige foranstaltninger for at holde sig underrettet om enhver ændring af de komponenter eller specifikationer, der er anført i bilag I, pkt. 2.2. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat afgør, om den ændrede type skal gennemgå en ny afprøvning, og om en ny afprøvningsrapport skal udarbejdes. Såfremt afprøvningerne viser, at dette direktivs forskrifter ikke er overholdt, kan der ikke gives bemyndigelse til ændringer.

▼B

Artikel 5

De ændringer, som er nøvendige for at tilpasse forskrifterne i bilag I, II og III til den tekniske udvikling, vedtages i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juni 1975 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv og giver straks Kommissionen underretning herom.

De gennemfører disse bestemmelser fra den 1. oktober 1975.

2. Efter meddelelsen af dette direktiv underretter medlemsstaterne desuden Kommissionen om alle forslag til vigtige administrativt eller

▼B

ved lov fastsatte bestemmelser, som de påtænker at udstede på det af dette direktiv omfattede område, i så god tid, at Kommissionen kan fremsætte sine bemærkninger hertil.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

ALMINDELIGE OPLYSNINGER, DEFINITIONER, BEGÆRING OM EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSE, EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSE, ALMINDELIGE FORSKRIFTER, SÆRLIGE FORSKRIFTER, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE ([1])

1. ALMINDELIGT

▼M1

1.1. Dette bilag gælder ikke for udvendige førerspejle og kugle på kobling for påhængskøretøj.

▼B

1.2. Formålet med disse forskrifter er at formindske risikoen for eller sværhedsgraden af kvæstelser, som en person, der rammes eller strejfes af karosseriet, kan pådrage sig i tilfælde af sammenstød. ►M1 Dette gælder både, når køretøjet holder stille, og når det er i bevægelse. ◄

2. DEFINITIONER

I dette direktiv forstås ved:

2.1. »Godkendelse af køretøj«, godkendelse af en køretøjstype for så vidt angår udragende dele;

2.2. »Køretøjstype for så vidt angår udragende dele«: motordrevne køretøjer, som ikke udviser væsentlige indbyrdes forskelle, disse forskelle kan for eksempel vedrøre formen af den udvendige overflade, eller de materialer, den er fremstillet af;

▼M1

2.3. »Udvendig overflade«, køretøjets ydre omfattende motorhjelm, bagagerumsklap, vogndøre, skærme, taget, belysnings- og lyssignalindretninger, samt synlige forstærkende komponenter;

2.4. »Gulvlinje«, en linje der bestemmes som følger:Rundt om et lastet køretøj forskydes en kegle med lodret akse af vilkårlig høje og en halvvinkel på 30° på en sådan måde, at den vedbliver med at tangere køretøjets udvendige flade så lavt som muligt. Gulvlinjen er det geometriske sted for tangeringspunkterne. Ved bestemmelse af gulvlinjen skal anbringelsesanordning for donkraft samt udstødningsrør og hjul ikke tages i betragtning. Udskæringerne ved hjulene betragtes som dækket af en tænkt flade, der udgør en kontinuert forlængelse af den tilstødende udvendige flade. Ved begge ender af køretøjet skal kofangerne tages i betragtning ved fastlæggelse af gulvlinjen. Afhængigt af det pågældende køretøj kan gulvlinjesporet forekomme ved kofangerens yderste del eller ved kanten af karrosseriet under kofangeren. Hvor to eller flere berøringspunkter indtræffer samtidigt, skal det laveste berøringspunkt benyttes til bestemmelse af gulvlinjen.

2.5. »Krumningsradius«, radius i en cirkelbue svarende til den omtrentlige størrelse af krumningen af den pågældende del.

2.6. »Belæsset køretøj« vil sige køretøjet lastet op til den teknisk tilladte totalmasse. Køretøjer udstyret med hydropneumatisk, hydraulisk eller pneumatisk ophængning eller en indretning til automatisk niveauregulering afhængigt af belastningen skal afprøves med køretøjet under de ugunstigste normale kørselsbetingelser på vej som angivet af fabrikanten.

([1]) Bilaget til dette direktiv er i det væsentlige enslydende med regulativ nr. 26 fra FN-organet Den økonomiske Kommission for Europa; især er samme opdeling i punkter anvendt; hvis et punkt i regulativ nr. 26 ikke er medtaget i dette bilag, er dets nummer derfor angivet i parantes til orientering.

▼M1

2.7. »Yderste udvendige kant« af køretøjet vil for sidevæggenes vedkommende sige planet parallelt med køretøjets midterlængdeplan og sammenfaldende med dets yderste udvendige kant i siden og for for- og bagsidens vedkommende køretøjets lodrette tværplan, der falder sammen med den yderste udvendige kant foran og bagtil, bortset fra følgende fremspring:

2.7.1. dæk i nærheden af deres berøringsflade med jorden og forbindelser til dæktrykmålere;

2.7.2. enhver indretning til modvirken af udskridning, hvis sådanne er monteret på hjulene;

2.7.3. førerspejle;

2.7.4. retningsviserblinklys i siden, markeringslygter, positionslys fortil, baglygter og parkeringslygter;

2.7.5. for for- og bagsidens vedkommende, dele monteret på kofangere, koblingsanordninger for påhængskøretøjer og udstødningsrør.

2.8. »Fremspringets størrelse« af en komponent monteret på en flade er den størrelse, der bestemmes ved den i bilag II, pkt. 2, beskrevne metode.

2.9. »Den nominelle linje for en flade« er den linje, der går gennem de to punkter, der repræsenterer centrums placering på en kugle, når dens overflade først og sidst berører en indretning under den i bilag II, pkt. 2.2, beskrevne måling.

3. BEGÆRING OM EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSE

3.1. **Begæring om EØF-standardtypegodkendelse af en køretøjstype for så vidt angår udragende dele**

3.1.1. Begæring om EØF-standardtypegodkendelse af en køretøjstype for så vidt angår udragende dele indgives af køretøjets fabrikant eller dennes repræsentant.

3.1.2. Med begæringen skal følge nedennævnte bilag i tre eksemplarer:

3.1.2.1. Fotografier af køretøjets for- og bagparti og af dets sider, som er blevet optaget i en vinkel på 30° til 45° med køretøjets lodrette længdemidterplan,

3.1.2.2. tegninger af kofangerne og

3.1.2.3. i givet fald tegninger af specifikt udragende dele samt tegninger af sådanne dele af den udvendige overflade, som er nævnt i punkt 6.9.1.

3.1.3. Den pågældende tekniske tjeneste, der skal forestå gennemførelsen af afprøvningen til typegodkendelse, skal have fremstillet et køretøj, der er repræsentativt for den køretøjstype, der ønskes godkendt. Efter krav fra den tekniske tjeneste skal der ligeledes stilles bestemte dele eller prøver af de benyttede materialer til rådighed.

3.2. **Begæring om EØF-typegodkendelse af bagagebærere, skiholdere, samt sende- og modtageantenner til radio som teknisk enhed**

3.2.1. Begæring om EØF-typegodkendelse af bagagebærere, skiholdere, samt sende- og modtageantenner til radio som teknisk enhed i den i artikel 9a i direktiv 70/156/EØF givne forstand skal indgives af køretøjets fabrikant eller af fabrikanten af de tekniske enheder eller af deres repræsentanter.

3.2.2. For enhver type af en indretning, der er nævnt i pkt. 3.2.1, skal begæringen vedlægges følgende:

3.2.2.1. Dokumentation i tre eksemplarer med beskrivelse af de tekniske kendetegn for den tekniske enhed, samt af den montagevejledning, der følger med hver teknisk enhed, der udbydes til salg.

▼M1

3.2.2.2. Et prøveeksemplar af den tekniske enhed. Den pågældende myndighed kan, hvis den anser det for nødvendigt, kræve yderligere et prøveeksemplar. Prøveeksemplaret skal være forsynet med mærkning som angivet i artikel 9a, stk. 3, i direktiv 70/156/EØF, og som er klart læseligt og ikke kan slettes. Endvidere skal der på bagagebærere og skiholdere være en plads, hvor nummeret på EØF-typegodkendelsen skal anbringes. Foran typegodkendelsesnummeret placeres kendingsbogstav for den stat der har udstedt typegodkendelsen ►A1 (1). ◄

4. EØF-TYPEGODKENDELSE

(4.1.)

(4.2.)

(4.3.)

(4.4.)

(4.4.1.)

(4.4.2.)

(4.5.)

4.6. Et skema i overensstemmelse med den i bilag III anførte model vedlægges EØF-standardtypegodkendelsen.

4.6.1. Med oplysningsskemaet for typegodkendelsen skal følge et eksemplar af den som bilag III viste attest, når en begæring i henhold til pkt. 3.1 er blevet efterkommet.

4.6.2. Såfremt en begæring i henhold til pkt. 3.2 efterkommes, skal et eksemplar af den i bilag IV viste attest udstedes.

4.6.3. Såfremt der i en begæring i henhold til pkt. 3.1 henvises til en attest som den i bilag IV viste, skal omfanget af køretøjstypens afprøvning, hvad udragende dele angår, indskrænkes tilsvarende. Oplysningsskemaet for typegodkendelsen af en køretøjstype skal i så fals også ledsages af en afskrift af oplysningsskemaet for typegodkendelse af den tekniske enhed.

▼B

5. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

5.1. Når et køretøj er læsset og døre, vinduer og adgangslemme osv er lukket, gælder bestemmelserne i dette bilag ikke for dele af den udvendige overflade, som:

5.1.1. er i en højde af mere end 2 meter,

5.1.2. befinder sig under gulvlinjen,

▼M1

5.1.3. er anbragt på en sådan måde, at de under statiske betingelser *såvel som under drift* ikke kan berøres af en kugle med en diameter på 100 mm.

▼B

5.2. Den udvendige overflade af køretøjet må ikke have spidse eller skarpe dele, og heller ikke udadvendte fremspring, som efter deres form, deres dimensioner, deres retning eller deres hårdhed kan forøge risikoen for eller sværhedsgraden af kvæstelser, der måtte tilføjes en person, som rammes eller strejfes af karosseriet i tilfælde af sammenstød.

5.3. Køretøjets udvendige flade må ikke have sådanne udadrettede dele, som kan gribe fat i fodgængere, cyklister eller motorcyklister.

▼M1

5.4. Intet fremspingnde punkt på køretøjets udvendige overflade må have en krumningsradius på mindre end 2,5 mm. Denne bestemmelse

(1) B = Belgien, D = Tyskland, DK = Danmark, E = Spanien, F = Frankrig, ►M2 EL = Grækenland ◄, I = Italien, IRL = Irland, L = Luxembourg, N L = Nederlandene, P = Portugal, UK = Det forenede Kongerige, ►A2 12 = Østrig, 17 = Finland, 5 = Sverige, ◄ ►A3 8 for Den Tjekkiske Republik, 29 for Estland, CY for Cypern, 32 for Letland, 36 for Litauen, 7 for Ungarn, MT for Malta, 20 for Polen, 26 for Slovenien, 27 for Slovakiet, ◄ ►M3 34 for Bulgarien, 19 for Rumænien. ◄

▼M1

gælder ikke for et fremspringende punkt på den udvendige overflade, med fremspring på under 5 mm; udadrettede kanter skal dog være afrundede medmindre disse rager mindre end 1,5 mm frem.

▼B

5.5. Fremspringende dele på den udvendige overflade, som består af et materiale, hvis hårdhed ikke overstiger 60 shore A, kan have en krumningsradius, der er mindre end 2,5 mm. ►M1 Hårdhedsmålingen skal foretages med komponenten monteret på køretøjet. Hvor det er umuligt at gennemføre en hårdhedsmåling efter Shore A, skal en lignende måling anvendes ved vurderingen. ◄

▼M1

5.6. Bestemmelserne i de ovennævnte punkter 5.1 til 5.5 gælder udover de særlige forskrifter i det følgende punkt 6, undtagen hvor det modsatte udtrykkeligt er angivet i de særlige forskrifter.

▼B

6. SÆRLIGE FORSKRIFTER

6.1. **Pynt**

6.1.1. Påmonteret pynt, som danner et fremspring på mere end 10 mm fra fastgørelsesstedet skal, når de påvirkes på det mest fremspringende punkt af en kraft på 10 daN kommende fra en hvilken som helst retning, lade sig trykke ind, gå løs eller bøjes af til en retning, der er tilnærmelsesvis parallel med den overflade, hvorpå de er monteret. Disse bestemmelser gælder ikke for pynt, som findes på kølergitre, for hvilke alene de almindelige forskrifter i pkt. 5. gælder. ►M1 Til at påtrykke kraften på 10 daN anvendes et stempel med en plan endeflade på ikke over 50 mm i diameter. Når dette ikke er muligt anvendes en tilsvarende metode. Når pynten er trykket ind, gået løs eller bøjet af, må det resterende ikke rage mere end 10 mm ud. Under alle omstændigheder skal disse fremspring være i overensstemmelse med forskrifterne i pkt. 5.2. Dersom pynten er monteret på en fod, anses denne fod som tilhørende pynten og ikke fastgørelsesstedet. ◄

6.1.2. Forskrifterne i ovennævnte punkt 6.1.1 gælder ikke for lister og beskyttelsesanordninger, som findes på den udvendige overflade; dog skal disse være solidt fastgjort på køretøjet.

▼M1

_____

▼B

6.2. **Lygter**

6.2.1. På lygter er »kasketskygger« og fremspringende lygtefatninger tilladt, forudsat de ikke træder mere end 30 mm frem i forhold til den udvendige flade af lygteglassene, og at deres krumningsradius intetsteds er mindre end 2,5 mm. ►M1 Dersom lygten er monteret bag en yderligere gennemsigtig overflade, skal fremspringet måles fra denne yderste overflade. Bestemmelse af fremspringet skal finde sted i overensstemmelse med den i bilag II, pkt. 3 beskrevne fremgangsmåde. ◄

6.2.2. Indtrækkelige lygter skal opfylde bestemmelserne i pkt. 6.2.1 både når de er i brug og i tilbagetrukket stilling.

▼M1

6.2.3. Bestemmelserne i ovenstående 6.2.1 gælder ikke lygter, som er forsænkede i karrosseriet, eller som karrosseriet »rager« ud over, såfremt karrosseriet er i overensstemmelse med kravene i 6.9.1.

▼B

6.3. **Gitre og mellemrum mellem komponenter**

▼M1

6.3.1. Forskrifterne i pkt. 5.4 gælder ikke for mellemrum mellem faste eller bevægelige komponenter, heri indbefattet gitre for luftindtag og luftudtag samt kølergitre under den forudsætning, at afstanden mellem 2 komponenter ikke overstiger 40 mm, og at gitre og mellemrum tjener et funktionelt formål. Når denne afstand er mellem 40 mm og 25 mm, skal krumningsradierne være større end eller lig med 1 mm. Hvis derimod afstanden mellem 2 komponenter er mindre end eller lig med 25 mm, skal krumningsradierne på de udvendige flader af komponenterne være mindst 0,5 mm. Bestemmelse af afstanden

▼M1

mellem 2 komponenter af gitre og mellemrum skal finde sted i overensstemmelse med den i bilag II, pkt. 4, beskrevne fremgangsmåde.

▼B

6.3.2. Overgangen fra fremadvendt flade til sidevendt flade på hver komponent af et gitter eller fra en komponent til en anden, der er adskilt ved et mellemrum, skal være stump.

6.4. **Vinduesviskere**

▼M1

6.4.1. Viskeren skal være fastgjort på en sådan måde, at viskeakslen er dækket af en beskyttelsesplade, som har en krumningsradius, der opfylder forskrifterne i pkt. 5.4, og en endeflade med et areal på ikke under 150 mm^2. Afrundede beskyttelsesplader skal have et mindste projiceret areal på 150 mm^2, når det måles i en afstand af ikke mere end 6,5 mm fra det punkt, som er mest fremspringende. Disse krav gælder også for vinduesviskere til bagruden og lygteviskere.

6.4.2. Pkt. 5.4 gælder ikke for viskerblade og nogen del af anordningen til fastgørelse af viskerne. Dog må disse anordninger ikke have skarpe vinkler, skarpe eller spidse dele.

▼B

6.5. **Kofangere**

▼M1

6.5.1. De sidevendte yderender af kofangerne skal være bøjet ind mod den udvendige overflade for at gøre faren for, at den kan gribe fat, så lille som muligt. Dette krav anses for opfyldt, såfremt kofangeren befinder sig i en fordybning eller indbygget i karosseriet eller i det tilfælde, hvor enden af kofangeren er bøjet ind, således at den ikke kan berøres af en 100 mm kugle, og mellemrummet mellem kofangerens ender og det umiddelbart omgivende normale karrosseri ikke overstiger 20 mm.

▼B

6.5.2. Kofangernes bestanddele skal være konstrueret på en sådan måde, at alle udadvendte stive overflader har en krumningsradius på mindst 5 mm.

▼M1

6.5.3. Bestemmelsen i pkt. 6.5.2 gælder ikke for dele af kofangeren eller de på denne anbragte komponenter, såsom lasker eller sprøjtedyser for lygtevaskningsanlæg, som har et fremspring eller en indtrykning på mindre end 5 mm; idet dog disse deles fremadrettede kanter altid skal være afrundede, medmindre disse fremspring eller indtrykninger er mindre end 1,5 mm.

6.6. **Håndgreb, hængsler og trykknapper på døre, bagagerum og motorhjelme; påfyldningsstudse og dæksler til brændstoftank.**

6.6.1. Disse dele må ved sidedørene og bagagerummet ikke danne et fremspring på mere end 40 mm, i alle andre tilfælde ikke mere end 30 mm.

6.6.2. Hvis håndgrebene på sidedørene er af en roterende type, skal de opfylde en af følgende betingelser:

6.6.2.1. Såfremt håndgrebene drejes parallelt med dørens plan, skal den åbne ydre del af håndgrebet vende bagud. Denne ydre del af håndgrebet skal være bøjet ind mod dørens plan og anbragt i en beskyttende indretning eller i en fordybning.

6.6.2.2. Håndgreb, som drejer udad i en hvilken som helst retning, der ikke er parallel med dørens plan, skal i lukket stilling være omgivet af en beskyttende indretning, eller være forsænket. Den åbne ende skal vende enten bagud eller nedad.

Håndgreb, der ikke opfylder dette sidste krav, vil dog kunne tillades, såfremt de

— har et uafhængigt indtrækningssystem,

— ikke rager mere end 15 mm frem, ifald indtrækningssystemerne svigter,

▼M1

— i åbnet stilling svarer til forskrifterne i 5.4, og

— såfremt den højst 6,5 mm fra det længst fremspringende punkt målte endeoverflade er på mindst 150 mm^2.

6.7. **Hjul, hjulmøtrikker, navkapsler og pyntedæksler.**

▼B

6.7.1. Forskrifterne i pkt. 5.4 gælder ikke for disse dele.

▼M1

6.7.2. Hjul, hjulmøtrikker, navkapsler og pyntedæksler må ikke danne spidse eller skarpe fremspring som rager ud over hjulfælgens ydre plan. Vingemøtrikker er ikke tilladt.

▼B

6.7.3. Under ligeudkørsel må ingen del af hjulene, dækkene undtaget, som befinder sig over det vandrette plan gennem hjulenes rotationsakse danne fremspring ud over lodret projektion på vandret plan af køretøjets udvendige side eller opbygning. Dog kan pyntedæksler, som dækker hjulmøtriker og nav, dersom krav af funktionel karakter berettiger det, danne fremspring ud over lodret projektion af den udvendige side eller opbygning, under forudsætning af, at den fremspringende del har en krumningsradius, der mindst er lig med 30 mm, og at dette fremspring i forhold til lodret projektion af den udvendige side eller opbygning i intet tilfælde overskrider 30 mm.

6.8. **Karrosserikanter**

6.8.1. Karrosserikanter, såsom rande på afløbsrender og glideskinner for skydedøre er tilladt, under forudsætning af at randene er ombøjet eller dækket af et beskyttelsesovertræk, som opfylder de bestemmelser i dette bilag, der gælder for disse. ►M1 En ubeskyttet kant skal anses for at være bøjet tilbage enten, hvis den er ombøjet ca. 180°, eller hvis den er bøjet tilbage mod karrosseriet, således at den ikke kan berøres af en kugle med diameter 100 mm. ◄

6.9. **Karrosseriplader**

6.9.1. Krumningsradius for false i karrosseripladerne kan være mindre end 2,5 mm under forudsætning af, at den ikke er mindre end en tiendedel af fremspringets højde »H« målt i overensstemmelse med den metode, som er beskrevet i ►M1 bilag II ◄.

6.10. **Sidevendte luft- og regnprelplader**

6.10.1. Kanterne på sidevendte prelplader, som kan drejes udad, skal have en krumningsradius på mindst 1 mm.

▼M1

6.11. **Anbringelsesanordning for donkraft og udstødningsrør.**

6.11.1. Anbringelsesanordninger for donkraft(e) og udstødningsrør må ikke danne et fremspring på mere end 10 mm i forhold til lodret projektion af den umiddelbart oven for ligende gulvlinje. Som en undtagelse fra dette krav kan et udstødningsrør rage mere end 10 mm ud over den lodrette projektion af gulvlinjen, når blot det slutter i afrundede kanter med en krumningsradius på mindst 2,5 mm.

6.12. **Luftindsugnings- og udluftningsklapper**

6.12.1. Luftindsugnings- og udluftningsklapper skal være i overensstemmelse med kravene i pkt. 5.2, 5.3 og 5.4 i alle driftspositioner.

6.13. **Tag**

6.13.1. Tag, som kan åbnes, vil kun blive taget i betragtning i lukket stilling.

6.13.2. Kaleche-køretøjer undersøges med såvel åben som lukket kaleche.

6.13.2.1. Når kalechen er åben, skal der ikke foretages undersøgelser af køretøjet indvendigt inden for en imaginær overflade, som dannes af kalechen i lukket stilling.

6.13.2.2. Hvor en aftagelig beskyttende indretning (hætte) for den sammenfoldede kaleche leveres som standardudstyr, foretages afprøvningen med denne hætte monteret.

▼M1

6.14. **Vinduer**

6.14.1. Vinduer, som bevæges udefter fra køretøjets ydre overflade skal være i overensstemmelse med følgende bestemmelser i alle brugsstillinger.

6.14.1.1. Ingen blottet kant må vende fremefter.

6.14.1.2. Ingen del af vinduet må rage ud over køretøjets yderste udvendige kant.

6.15. **Monteringsflader for nummerplader**

6.15.1. De monteringsflader for nummerplader, som fabrikanten af køretøjet leverer, skal være i overensstemmelse med kravene i pkt. 5.4 i dette bilag, hvis de kan berøres med en kugle på 100 mm i diameter, når en nummerplade er monteret som anbefalet af fabrikanten af køretøjet.

6.16. **Bagagebærere og skiholdere**

6.16.1. Bagagebeærere og skiholdere skal være monteret således på køretøjet i overensstemmelse med dettes form, at deres forbindelse med køretøjet kan overføre vandrette længde- og tværkræfter, der ikke er mindre end den af fabrikanten angivne maksimale lodrette bæreevne og således at i mindst én retning disse kræfter overføres ved befæstelsens geometriske form. Ved afprøvningen af bagagebærer eller skiholder, der er monteret i overensstemmelse med fabrikantens anvisning, må overførselen af prøvekræfterne ikke kun ske i et enkelt punkt.

6.16.2. Overflader, som efter anordningens påmontering måtte kunne berøres af en kugle med diameter 165 mm, må ikke have nogen del med krumningsradius mindre end 2,5 mm, medmindre bestemmelserne i pkt. 6.3 kan anvendes.

6.16.3. Forbindelseselementer, såsom bolte, der kan spændes og løsnes uden værktøj, må ikke rage mere end 40 mm ud over de i 6.16.2. nævnte overflader, idet dette mål skaffes til veje ved den i bilag II, pkt. 2, beskrevne fremgangsmåde, dog, ifald fremgangsmåden i 2.2 måtte blive benyttet, under anvendelse af en kugle med diameter 165 mm.

6.17. **Sende- og modtageantenner til radio**

6.17.1. Sende- og modtageantenner til radio skal være monteret således på køretøjet, at deres frie ende, ifald denne i en af de af fabrikanten angivne brugsstillinger måtte befinde sig mindre end 2 m fra kørebanen, ligger inden for et område, som begrænses af lodrette planer i en afstand af 10 cm fra køretøjets yderste kant i henhold til 2.7 og målt indad.

6.17.2. Antennerne skal derudover være anbragt således på køretøjet og den mulige udbøjning af deres frie ende skal være begrænset således, at ingen del af antennen rager ud over køretøjets yderste kant i henhold til 2.7.

6.17.3. Antennestangen kan have en krumningsradius på mindre end 2,5 mm. Antennens frie ende skal dog være forsynet med en fastsiddende hætte, hvis krumningsradier er mindst 2,5 mm.

6.17.4. Antennesoklen må ikke rage mere end 30 mm frem, når dette mål bestemmes ved den i bilag II, pkt. 2, beskrevne fremgangsmåde. Dog kan for antenner med forstærker indbygget i soklen accepteres udragning på 40 mm.

6.18. **Montagevejledning**

6.18.1. Bagagebærere, skiholdere, samt sende- og modtageantenner til radio må, når de er godkendte som tekniske enheder, kun falbydes i løssalg, såfremt en montagevejledning medfølger. Montagevejledningen skal indeholde så mange oplysninger, at de gør det muligt at montere de godkendte dele således i køretøjet, at de pågældende forskrifter i punkterne 5 og 6 er overholdt. Især skal det angives, hvilke stillinger teleskopantenner må indtage, når antennen er i brug.

▼B

(7.)

(7.1.)

(7.1.1.)

▼B

(7.1.2.)

(7.2.)

8. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

(8.1.)

8.2. Til efterprøvning af overenstemmelsen med den godkendte type foretages et tilstrækkeligt antal kontroleftersyn ved stikprøver på seriefremstillede køretøjer.

(9.)

(9.1.)

(9.2.)

(10.)

▼B

BILAG II

▼M1

METODER TIL BESTEMMELSE AF FREMSPRINGS OG MELLEMRUMS STØRRELSE

1. METODE TIL MÅLING AF HØJDEN AF FREMSPRING FOR SAMMENFØJNINGER AF KAROSSERIPLADER

▼B

►M1 1.1. ◄ Højden »H« af et fremspring bestemmes grafisk i forhold til omkredsen af en cirkel med en diameter på 165 mm, som indvendigt tangerer det udvendige omrids af den udvendige overflade på det sted, som skal kontrolleres.

►M1 1.2. ◄ Højden »H« er maksimalværdien af afstanden, målt på en ret linje igennem centrum af cirklen med 165 mm diameter, mellem omkredsen af den nævnte cirkel og fremspringets ydre omrids (se fig. 1).

►M1 1.3. ◄ Når fremspringet har en sådan form, at en del af det ydre omrids af den udvendige overflade på det sted, der skal undersøges, ikke kan berøres udvendig fra af en cirkel med 100 mm diameter, antages overfladens omrids på dette sted at svare til den, som omkredsen af en cirkel med 100 mm har imellem dens to tangeringspunkter med det ydre omrids (se fig. 2).

►M1 1.4. ◄ Skematiske snittegninger af den udvendige overflade for de undersøgte dele skal leveres af fabrikanten til bestemmelse af fremspringenes højde efter den ovennævnte metode.

▼M1

2. METODE TIL BESTEMMELSE AF FREMSPRINGETS STØRRELSE FOR EN KOMPONENT MONTERET PÅ DEN UDVENDIGE OVERFLADE

2.1. Fremspringets størrelse for en komponent monteret på en konveks flade kan fastsættes enten direkte eller ved henvisning til en målskitse af et passende udsnit af komponenten i monteret stilling.

2.2. Kan fremspringets størrelse for en komponent monteret på en ikke konveks flade ikke bestemmes ved en simpel måling, så må den fastsættes ved den maksimale variation i centrets afstand for en kugle med diameter 100 mm fra fladens nominelle linje, når kuglen føres frem i stadig kontakt med dette element. Af figur 3 fremgår et eksempel på denne fremgangsmådes anvendelse.

3. METODE TIL BESTEMMELSE AF FREMSPRINGET PÅ SKÆRME OG KANTER PÅ FORLYGTER

3.1. Fremspringet fra forlygtens ydre overflade måles vandret fra berøringspunktet for en kugle med diameter 100 mm, som det fremgår af figur 4.

4. METODE TIL BESTEMMELSE AF ET MELLEMRUM ELLER AFSTANDEN MELLEM ELEMENTERNE I ET GITTER

4.1. Størrelsen på et mellemrum eller afstanden mellem elementerne i et gitter bestemmes som afstanden mellem to planer, der går gennem kuglens berøringspunkter og vinkelret på linjen, der forbinder disse berøringspunkter. Af figurerne 5 og 6 fremgår eksempler på denne fremgangsmådes anvendelse.

▼B

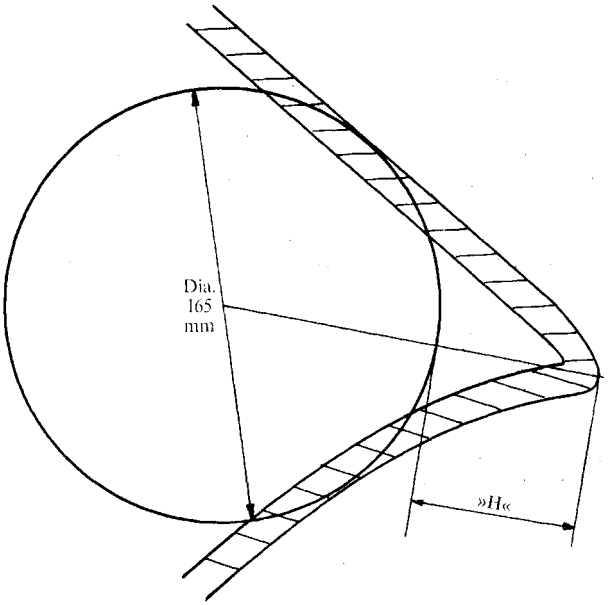

Dia.
165
mm
»H«

Fig. 1

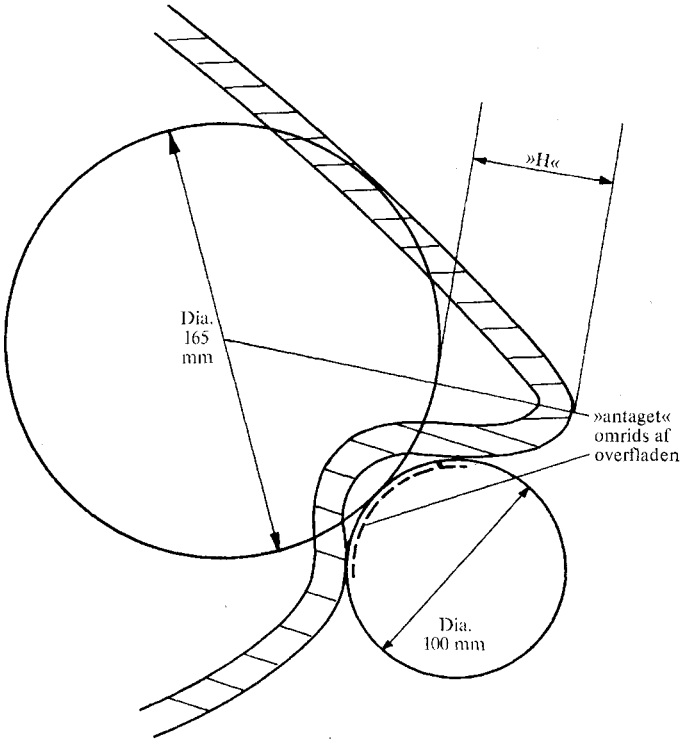
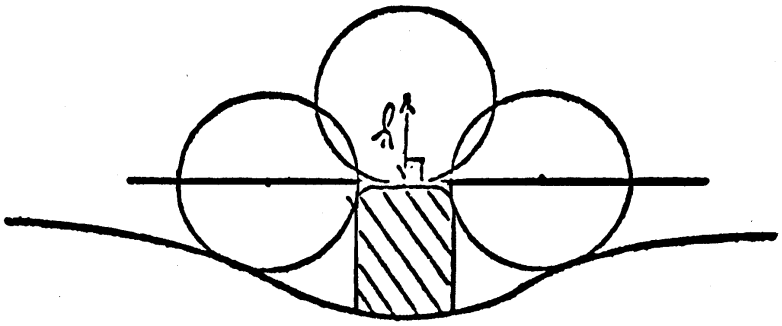
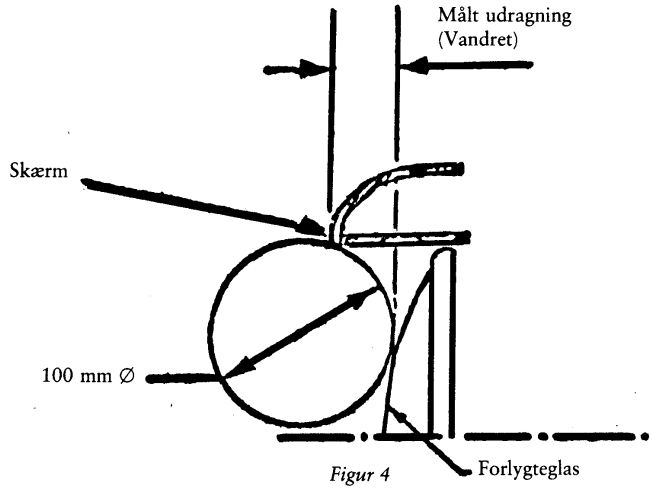

»H«
Dia.
165
mm
»antaget«
omrids af
overfladen
Dia.
100 mm

Fig. 2

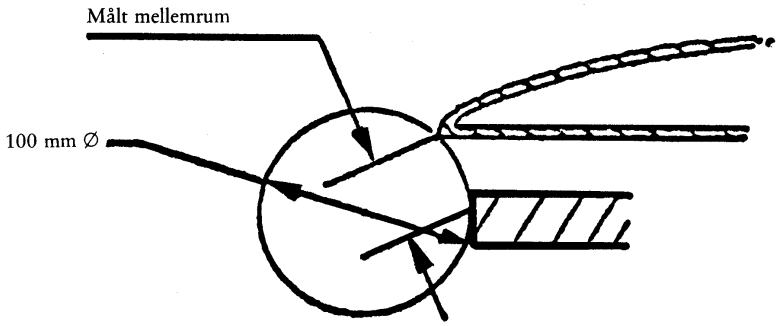
▼M1

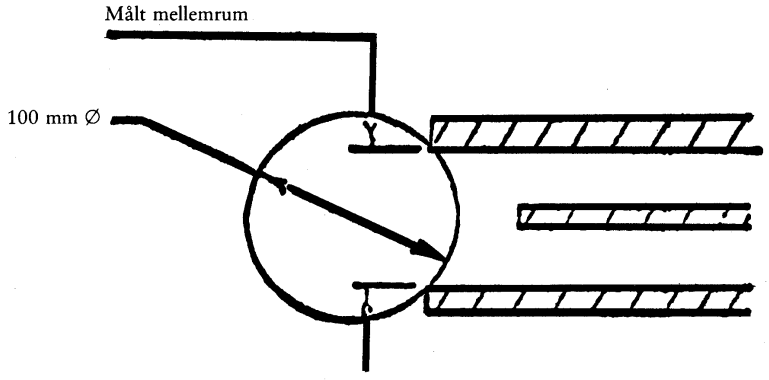
Figur 3

Figur 4

Figur 5

Figur 6

▼M1

BILAG III

MODEL

▼B

►(1) Myndighed

BILAG TIL EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSESSKEMA FOR EN KØRETØJSTYPE FOR SÅ VIDT ANGÅR UDRAGENDE DELE

(Artikel 4, stk. 2, og artikel 10, i Rådets direktiv af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil)

Under overholdelse af ændringerne i medfør af direktiv 79/488/EØF ◄

Typegodkendelse nr. .....

1. Det motordrevne køretøjs fabriks- eller varemærke .....
2. Køretøjstype .....
3. Fabrikantens navn og adresse .....
   .....
4. Navn og adresse på fabrikantens repræsentant (eventuelt) .....
   .....
5. Køretøjet fremstillet til standardtypegodkendelse, den .....
6. Prøveanstalt for standardtypegodkendelse .....
   .....
7. Afprøvningsrapportens dato .....
8. Afprøvningsrapportens nummer .....
9. Typegodkendelse, med hensyn til udragende dele er meddelt/nægtet (1) .....
   .....
10. Sted .....
11. Dato .....
12. Underskrift .....
13. Bilagene omfatter følgende materiale, der er forsynet med ovennævnte typegodkendelsesnummer: .....
    ..... fotografier af køretøjets forparti, bagparti og sider,
    ..... måltegninger af kofangere, og eventuelt,
    ..... tegninger af bestemte udragende dele.

(1) Det ikke gældende overstreges.

►(1) M1

▼M1

BILAG IV

MODEL

(største format: A 4 (210 mm × 297 mm))

Myndighed

EØF-TYPEGODKENDELSESATTEST FOR EN TEKNISK ENHED

(Artikel 9a i Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil)

Teknisk enhed: Bagagebærertype, skiholdertype, type på sende- og/eller modtageantenne til radio (1)

EØF-typegodkendelse nr. for den tekniske enhed .....

1. Det motordrevne køretøjs fabriks- eller varemærke .....
2. Køretøjstype .....
3. Fabrikantens navn og adresse .....

   .....
4. Eventuelt navn og adresse på fabrikantens repræsentant .....

   .....
5. Beskrivelse af den tekniske enheds kendetegn .....

   .....
6. Eventuelle indskrænkninger i anvendelse og indbygningsforskrifter .....

   .....
7. Krævet prøveeksemplar for EØF-typegodkendelse af en teknisk enhed indleveret den .....
8. Prøveanstalt .....
9. Afprøvningsrapportens dato .....
10. Afprøvningsrapportens nummer .....
11. EØF-standardtypegodkendelse af en teknisk enhed meddeles/nægtes (1) for bagagebærer, skiholder, sende- og/eller modtageantenne til radio (1)
12. Sted .....
13. Dato .....
14. Underskrift .....
15. Denne meddelelse har følgende bilag vedlagt (forsynet med det ovenfor omtalte nummer på EØF-typegodkendelse): ..... (udfyldes efter behov)
16. Bemærkninger: .....

(1) Det ikke gældende overstreges.